

دیگ‌پزی →

سفر به ایزه

هر چند در تقسیمات جغرافیایی در جنوب ایران و به بیانی در پایین نقشه جا خوش کرده اما در عمل تاج سر است و مایه افتخار، مردمانی دارد که مهر را معنا می‌بخشند و سرزمینی که تمدن مدیون اوست.
اغراقی در کار نیست، این دیار در دل خود هزاران هزار دلیل و مدرک، خاطره و حکایت برای اثبات این مدعا دارد، کافی است که عزم سفر کنید؛ سفری پرفایده و به یادماندنی، سفری به خوزستان.

بار اولی که قصد سفر به خوزستان داشتم، در میانه راه تلاش می کردم میان تمام اطلاعات خود که از منابع مختلف کسب شده بود رابطهای برقرار کرده، تصویری از آن در ذهنم ایجاد کنم تا شاید این احساس درونی غربت که بر من مستولی شده بود کنار رود. تمام تجربیات زندگی من تا آن زمان محدود به شهرهایی در شمال و شمال غربی کشور بود، زبان‌ها و لهجه‌ها، پوشش‌ها و اماکن و فرهنگ‌شان برآیم آشنا و قابل درک بود اما جنوب همچون معمایی بی‌پاسخ بود که با تمامی دانسته‌هایم از این دیار همچنان برآیم حل نشده بود. اما تا پا در خوزستان نهادم نه‌تنها احساس غربت نداشتم که گویی به نیمه دیگر خود دست یافتم و تنها خانه‌ام گسترده‌تر شد. در کوچه و خیابان با مردمانی قدم زدم که مهر بربانی، صمیمیت و میهمان‌نوازی نمی‌توان از آنها انتظار داشت.

اما خوزستان را در این چند سطر نمی‌توان گنجاند و گفتنی از این دیار بسیار مفصل‌تر از آنی است که تنها یک بار به آن پرداخته شoud. امروز مسافر بخش شرقی این استان خواهیم بود؛ منطقه‌ای که آن را ایزه می‌خوانند. منطقه ایزه سردترین نقطه خوزستان بوده و دشتی است وسیع در دامنه زاگرس که از طریق پنج جاده اهواز، شهر کرد، مسجد سلیمان، رامهرمز و دهذد می‌توان به آن وارد شد و من از جاده مسجد سلیمان به این دشت وارد شدم؛ جاده‌ای باریک و پیچ در پیچ و خلوت که هر از گاهی ماشینیی از آن عبور می کرد. جاده جز در قسمت انتهایی که به باغ ملک می‌رسید نسبتاً سالم بود و قابل قبول اما چند متری مانده به سه راهی منتهی به باغ ملک چاله‌هایی به قامت چاه وسط جاده سبّز شده بودند که ظاهراً تعدادی بر این بود که ما با آنکه در برخورد با آنها تقریباً از جاده منحرف شدیم و ماشین‌مان به نوبت روی دو چرخ راست و چپ لی لی می‌کرد جان سالم به در بریم و داستانسرای زیبایی‌های نهفته در پس این خطر باشیم. از باغ ملک به سوی شهر ایزه حرکت می‌کنیم؛ شهری که از روزگار باستان تا امروز به نام‌های ایّج، اوجا، آبا پیر، آنزان، انشان، ایگه، ایچهه، ارگ، ایج، ایّج الاهواز، مالمیر یا مال امیر خوانده شده است. از این میان نام انشان و آنزان برای علاقه‌مندان به تاریخ آشناست و بارها در مطالعه تاریخ عیلام حتّماً به آن برخورد‌اند.

ساکنان امروزی این منطقه با لهجه بختیاری صحبت می‌کنند و برخی از آنان لباس‌های محلی بختیاری می‌پوشند، که برای مردان شامل شلوازی بسیار گنساد و پرچین و کت و کلاهی نم‌دین است. درست مثل حاج‌عبدالله اسدپور راهنمای بی‌نظیر آثار باستانی کول فرح؛ مردی که عاشقانه پذیرای میهمانان این آثار باستانی بود و بسیار دوستانه و با اشتیاق در رابطه با آثار راهنمایی می‌کرد.

طبق داستانی که این پیرمرد باصفای ایزدای مطرح می‌کرد، رومن گریشمن باستان‌شناس معروف فرانسوی که در کشف و شناخت بخش عمده‌ای از آثار باستانی ایران نقش داشته و مدت زیادی از عمر خود را در ایران گذرانده، چند شبی را در منزل حاج‌عبدالله گذرانده و میهمان او بوده است و این چند شب چنان اثری روی او داشته که تا به امروز عملاً یی هیچ جیره و موجابی به راهنمایی مسافران پرداخته است.

او همیشه از رومن گریشمن به نیکی یاد می‌کند و سعی دارد با بیان مو به موی توضیحات او به این باستان‌شناس بزرگ ادای دین کند. من چند سالی است که موفق به دیدار این پیرمرد دوست‌داشتنی نشده‌ام و امیدوارم هنوز در قید حیات باشد و در حال راهنمایی مسافران و بازدیدکنندگان از کول فرح. این نام مشکل از دو بخش کول به معنای تنگه باز و فرح به معنی شادی است که شاید دلیل چنین نامگذاری مربوط به گذشته پرشکوه و افتخارآمیزش باشد.

بنا به داستان راهنمایمان آشور بانی‌پال که در حمله‌ای وحشیانه به عیلام جنایات بسیاری مرتکب شد و همان گونه که در کتیبه‌ای با افتخار اعلام کرده شهر شوش را با خاک یکسان کرده و آن را جایگاه ماران و موران کرده است، در ادامه حملات وحشیانه خود به منطقه ایزه می‌رسد و به دلیل موقعیت خاص و کوهستانی این منطقه در تنگه کول فرح شکست خورده متوقف می‌شود. کول فرح شامل شش نقش برجسته مربوط به دوره عیلامیان است. این محل پرستش‌گاه نارسینا، یکی از خدایان عیلامی بوده است. کول فرح (کول فره) که در شمال شرقی شهر ایزه قرار گرفته تنها اثر دیدنی شهر ایزه نیست و در اشکفت سلیمان نیز آثاری از دوره عیلامی می‌توان یافت. اشکفت سلیمان درواى در جنوب ایزه شامل چهار نقش برجسته متعلق به دوره عیلامیان و بقایای یک ساختمان متعلق به اتابکان است. که این محل پرستش‌گاه تریشا یکی دیگر از خدایان عیلامی بوده است.

از دیگر آثار می‌توان به خونگ اژدر یا تنگ نوروزی در ۱۵ کیلومتری ایزه اشاره داشت که شامل دو نقش برجسته متعلق به دوره عیلامیان و اشکانیان روی یک سنگ است، نقش برجسته متعلق به دوره عیلامیان تقریباً محو شده است. در نقش برجسته اشکانی، یکی از حاکمان محلی به همراه سه تن دیگر و همچنین در کبوتر که یکی حلقه قلم را دارد، قابل رویت است. خونگ یارعلی وند اثر دیگری است که در این جایگاه باستانی که در سه کیلومتری خونگ اژدر واقع شده است، نقش‌برجسته‌ای شامل دو فرد ایلمایی (ایزدای) در یک مراسم آیینی نشان داده شده است. خونگ کماندوت در چهار کیلومتری شمال خونگ یارعلی وند واقع شده و دارای نقش‌برجسته‌ای به همراه کتیبه‌ای ایلمایی است. خونگ اژدر درست پشت تخته‌سنگی که نقش برجسته عیلام قدیم قرار داشت، نقش برجسته‌ای است متعلق به بارانی‌ها که مهرداد دوم شاه اشکانی را به همراه افراد بلندپایه ایلمایی نشان می‌دهد. در ارتفاعات خونگ اژدر قلعه‌ای از لاشه سنگ و ساروج و خشت با طاق‌های هلالی و سنگی واقع شده که در این ناحیه به «قلعه کزدِمک» معروف است. این قلعه احتمالاً در زمان اردشیر ساسانی متروک شده است. ایزه در دوره ساسانی نیز از شهرهای آباد و پرجمعیت به شمار می‌رفت و گفته می‌شود آتشکده آن تا زمان هارون‌الرشید برقرار بوده است. از دینی‌های دیگر ایزه، شیرهای سنگی آن است که در گذشته روی قبرهای افراد دلیر بختیار قرار داده می‌شده است.

منطقه ایزه همان گونه که گفته شد برخلاف سایر نقاط خوزستان حتی در تابستان از دمای بالایی برخوردار نیست. سفر به این دشت زیبا و سرسبز و سرشار از آثار کهن سفری به‌یادماندنی و خاطرانگیز بود که امیدوارم بار دیگر این بار به همراه شما به آنجا سفر کنم.
سفر بخیر.

گشت و گذار

سفر به مصر با خودرو شخصی

افسون کویر

چینه‌های روستا و زمین‌های کشاورزی آن پیش آمده‌اند و در عین لطافت و زیبایی بسیار، گویی به انتظار نشسته‌اند تا روستا را هم درنورند. اما مردمان کویر در دل این دریای شن، با توسل به کاریز (قنات)، این ابتکار ایرانیان، جزیره‌ای ساخته‌اند بستر نعمت: خرما، انار، صیفی، شاید هم، همین نخل‌های استوارند که این سرسبزی را میان این همه بی‌ابی و داغی به ارمان آورده‌اند.روستای مصر ۴۵ کیلومتری شرق شهرستان جندق و ۳۰ کیلومتری شمال شهرستان خور از توابع استان اصفهان واقع است، یعنی در مدار ۳۴/۰۴ شمالی و ۵۲/۴۷ شرقی. هر چند مصر در استان اصفهان واقع شده و نزدیک به ناین‌اما حضور لاهرنی‌ها دسترسی به آن از استان سمنان و شهر دامغان آسوده‌تر است. اگر از دامغان حدود ۲۶۰ کیلومتر به سوی جنوب بروید به شهر جندق می‌رسید. از تمام امکانات شهری که ممکن است به آن محتاج شوید، جایگاه سوخت (بنزین و گازوئیل) و مسجدی خواهید یافت. پس اگر تاکنون به کویر نرفته‌اید و اکنون مشتاق دیدار این زیبایی بی‌حد و حصر شده‌اید، مهج سفر کنید. سراسر این ۲۶۰ کیلومتر صرف‌نظر از چند روستای کوچک ابتدای مسیر، بیابان است و عاری از دستکاری و خرابکاری بشر در طبیعت. از «معلمان» که عبور کنید دیگر تا جندق آبادی نمی‌بینید. کاملاً برخلاف روستای مصر، شهر جندق زیبا نیست و بناهای آجری بدون روکار و در و پنجره‌های آهنی نافرم ضدزنگ‌خورده و رنگ‌نخورده شهری ساخته به دور از هویت اصلی خود اما ساختمان‌های کاهکلی و کویری مصر سراسر زیبایی است و چشم‌نوازی. معماری ساختمان‌ها هم همان معماری اصیل و سنتی ایران است که بدون وسایل برقی خنک‌کننده، تحمل تابستان‌های گرم کویر را برای اهالی‌اش ممکن کرده است. (البته توصیه نمی‌شود که برای رفتن به کویر فصل تابستان را انتخاب کنید. گرمای تابستان در سایه کویر افزون بر ۵۰ درجه سانتی‌گراد است.)

مسیر ۴۵ کیلومتری جندق به مصر راهی شنی است که دقیقاً از پشت جایگاه سوخت به سمت شرق منشعب می‌شود. راه دیگر دسترسی به روستا مسیر اسفالت «خور» به مصر است که اگر با خودرو شخصی از مسیر دامغان به جندق رسیده‌اید به کارتن نامی ندهی و مسیر دور می‌شود. به جاده خاکی بزنید. راهش آنچنان بد نیست و خودرو سواری برای تهیهیج آن کس که تاکنون کویر را حس نکرده است تعبیر مشهور دکتر «آلفونس گابریل» (۱۹۳۷–۱۹۸۲م) جغرافیدان و پزشک اتریشی را می‌گویند: «هر کس یک بار کویر را ببیند، افسون آن تا پایان عمر رهایش نمی‌کند» و نمی‌کند سکوت کویر بیش از هر کلام دیگری در جان می‌نشیند. کویر آنچنان ساکت و بی‌چیز است که گویی به آخر دنیا وصل و اساس آن نزدیک شده‌ای. شاید احساساتی می‌شوم، هر بار که به کویر می‌روم، اما به گمانم به دور از هرگونه احساس، در پهنه‌ای که زیر پایت تا چشم کار می‌کند، ماسه‌بادی است و بالای سرت آسمان سرم‌ای یک‌پد و دیگر هیچ؛ تجسم عینی «لا اله» است و واقعاً در کویر جز او نیست. هیچ بازپچاهی به بازیات نمی‌گیرد و هیچ بیهوده‌ای سرگرم‌ت نمی‌سازد. غروب که می‌شود آسمان و زمین یکپارچه سرخ می‌شوند و آن «دویی» هم «یکی» می‌شود تا نهایت یگانگی را تجربه کنی. در دل کویر مرکزی ایران و در گوشه‌ای از آن، روستای مصر همچون جزیره کوچک و آباد میان دریای بیکرانی از شن‌های روان آرمیده است. این شن‌های روان که بومی‌ها با ترکیب زیتنی پاریسی «ماسه‌بادی» از آن نام می‌برند، همه چیز این دریاست و برخلاف دریای آبی مرسوم، کمتر موجودی زنده یا مرده در آن یافت می‌شود. «مل» واژه عربی همین ماسه‌بادی ریاست که از زبان شهری‌ها می‌شنوم. ماسه‌بادی‌ها تا دیوار به دیوار

→

روستاهای ندیده

چهار محال و بختیاری – آتشگاه

قدمت روستای آتشگاه به دوره قاجار برمی‌گردد؛ همان زمانی که عشایر بختیاری آن را به عنوان یکی از بیلاق‌های خود پسندیدند و چادرهایشان را در مجاورت آبشارهای زیبای آن که در مساحتی سه کیلومتری گسترده شده‌اند، برپا کردند.

طبیعت در تبدیل آتشگاه به یکی ازجذاب‌ترین مکان‌های گردشگری چهارمحال و بختیاری نقش اساسی داشته است. درختان کهنسال بلوط و گردو و بنه در سراسر دره تنگی که روستا در آن واقع شده، کوه‌های شورم جلا و دریک در جنوب و شمال روستا و حتی جنس آهکی آنها که سبب به وجود آوردن غارها و آبشارهای متعدد در منطقه شده، همگی از جاذبه‌های بی‌نظیر این منطقه به شمار می‌روند.

اگر خواستید از آتشگاه سوغاتی بخیرید، از اهالی سراغ گیاهان معطر و دارویی یا شیر و پنیر و ماست و دوغ محلی یا گلیم‌های ساده و بادوام‌شان را بگیرید. برای سفر به این روستا، باید به شهرستان لردگان بروید و از آنجا دو جاده هست که شما را به آتشگاه می‌رساند؛ اولی که طولانی‌تر است جاده‌ای است که از روستاهای منجر موئی و کیهان و چله‌گاه و کلار و چمن‌بید دره لمدار و قلعه سوخته و باغ کاج و ده کهنه می‌گذرد و جاده دوم که کوتاه‌تر است، از لردگان و میل‌اس و سردهشت و آبزا و دلی رد می‌شود و به آتشگاه می‌رسد.

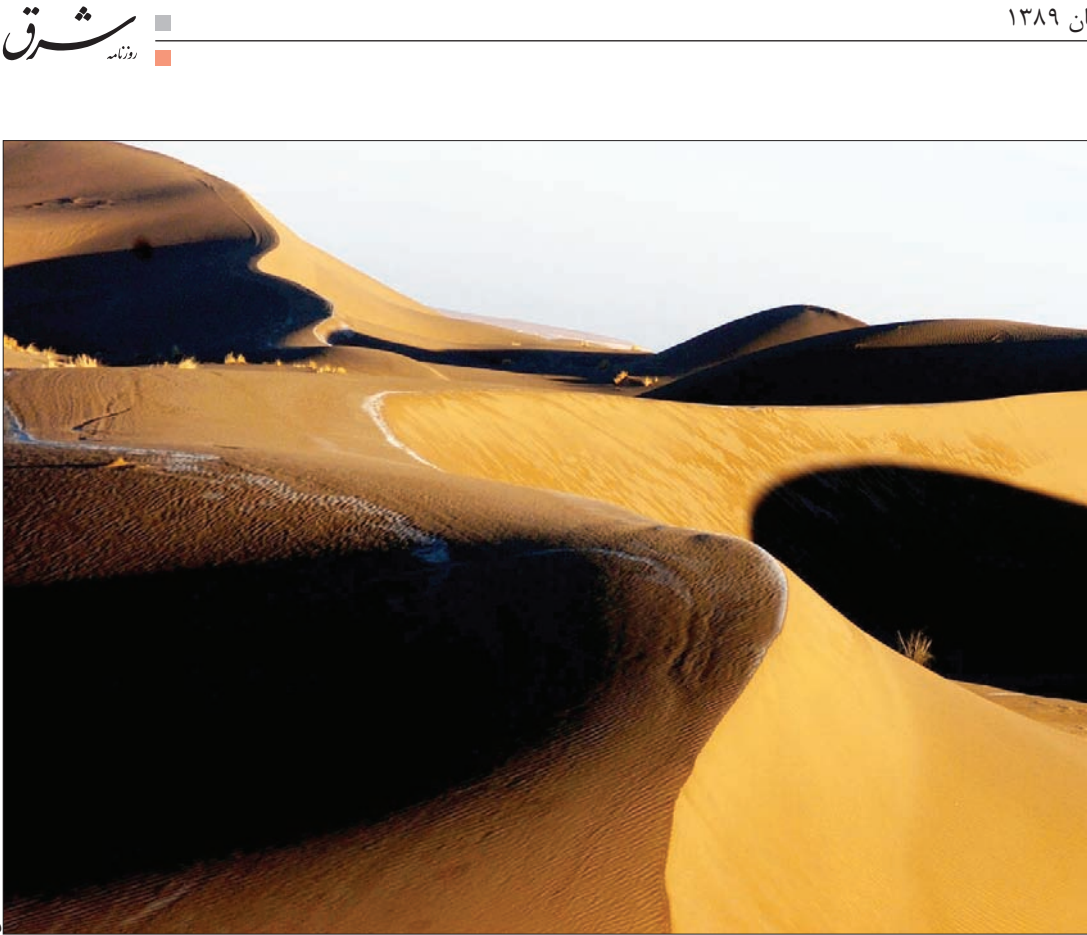
خراسان شمالی – درکش

درکش روستای خوش آب و هوا و کوهستانی است که چشمه‌های فراوانی در اطرافش جریان دارند و یافته‌های باستان‌شناسی در حوالی برج تاریخی سبزعلی‌خان قرارچورلو و تپه‌های اطرافش نشان می‌دهند این روستا عمری ۲۰۰ساله دارد. از زیباترین جاذبه‌های طبیعی روستای درکش می‌توان به مراتع وسیع و سبز اطراف روستا، حواشی رودخانه زومار و دره کنداب در جنوب آن اشاره کرد، اما آنچه دوستداران طبیعت را به درکش می‌کشاند، جنگل زیبا و انبوه بلوط در نزدیکی آن است که تنها جنگل بلوط شرق کشور به شمار می‌رود. یک نکته دیگر هم درباره درکش هست که بد نیست آن را بدانید. این روستا بنا بر نظر گیاه‌شناسان، گنجینه‌ای کم‌نظیر از گیاهان دارویی است. برای سفر به درکش از بجنورد به سمت آشنخانه حرکت کنید و همین که روستای کلاته‌زمان‌صوفی را پشت سر گذاشتید،نرسیده به جوزک، جاده‌ای فرعی شما را به روستا می‌رساند.

سیستان و بلوچستان – تیس

روستای ساحلی تیس، از توابع بخش مرکزی

سال پنجم ■ شماره ۱۱۰۶ ■ یکشنبه ۱۶ آبان ۱۳۸۹ ■

پس مراقب وسوسه سرعت در جاده خلوت و مثل خط‌کش صاف خور به طیس باشید. آنچه لازم نیست نگرانش باشید، اسکان است. در خود روستای مصر و حتی فرحزاد و چند روستای دیگر منطقه خانه‌هایی با معماری کلاسیک ایرانی که حیاط در میان عمارت است و گرداگرد آن اتاق‌ها هستند، برای اسکان مسافران هست. بعضی صبحانه و ناهار و شام هم سرو می‌کنند. اگر هم عادت به شب‌مانی در دل طبیعت ندارید و هتل را ترجیح می‌دهید باید در خور بمانید. فقط حتّماً برای تعطیلات چند روزه که در پاییز و زمستان پیش می‌آید، فراموش نکنید که پیش از عزیمت با آنها هماهنگ کنید. و نکته آخر اینکه اگر مبداء شما تهران است، تنها راه دسترسی به منطقه از طریق وسایل حمل و نقل عمومی اتوبوس‌هایی است که هفته‌ای چند نوبت از پایانه جنوب تهران به مقصد خور حرکت می‌کنند. به هر روی، دیدن دست‌کم یکبار کویر کمتر دست‌خورده مصر بسیار خاطره‌انگیز و لذت‌بخش خواهد بود؛ اگر بوه گوتی را بی‌دلیل به آتش نکشید و پاکت‌های پلاستیکی خود را در آنجا باقی نگذارید! پلاستیک‌های ساده و ار‌مدار که برای ابد به یادگار می‌مانند و تنها همراه باد از گوشه‌ای به گوشه دیگر می‌روند و دیده و روان مسافران بعدی را می‌خراشد.

سودوکو شماره ۸۶								
5	1		4		8	6		
2				4				9
	4				1			
3			7		1			
			4		5	3		8
				2		3		
4					8			5
		2						1
7	6		1		9			4

جدول شماره ۱۰۷۸								
چراغ جلوی خودرو ۹-	بسیار دانا- وقت و هنگام- تیز ۱۰-	غرور، خودپسندی- مدرک و ملاک قرار دادن چیزی- شخص مهم ۱۱-	مقابل روز- بلندترین قله- آرزو ۱۲-	از الفبای فارسی- آخور- افراد فاسد و شرور ۱۳-	روز دهم محرم- صدای افتادن چیزی بر زمین- نعره و فریاد ۱۴-	روز پایان هفته- لحد- حرف نهم از حروف یونانی ۱۵-	نمازی که به تنهایی خوانده شود- معروف‌ترین جواهرات سلطنتی ایران.	
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵			
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳
۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲
۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱
۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹
۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸
۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷
۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶
۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲	۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵

حل جدول شماره ۱۰۷۷								
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳
۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳
۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳
۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷

سفید و کوچک این روزهای بسیاری از ایرانیان هم به راحتی تاب رفتن را دارد. اما به هر حال خور شهر آبادتری است و برای برگشت بد نیست آن راه را انتخاب کنید و سری هم به دریاچه نمک نزدیک به آن بزنید. کمتر از ۵۰ کیلومتر پس از خور در راه طیس واقع است. روستای مصر با دو روستای بسیار کوچک دیگر به نام‌های علی‌آباد و فرحزاد در یک خط شمالی - جنوبی به طول حدود هشت کیلومتر واقع شده است. تعداد خانوارهای ساکن در فرحزاد کمتر از تعداد انگشتان یک دست است و روستای علی‌آباد هم ظاهراً سال‌های زیادی است که متروکه شده است. آب کشاورزی و شرب روستا از طریق یک قنات که از سرمشاه آن تا روستا نزدیک به ۴۰ کیلومتر فاصله دارد، تامین می‌شود که آب شیرین و گوارایی است. خانه‌های روستا، مسجد و دبستان آن هم دو طرف خیابان اصلی که آب قنات از میاش می‌گذر، قرار گرفته است. ورودی روستا دو اتاق کوچک مقابل هم قرار گرفته‌اند که داخل یکی زرتاوت بزرگی است که برق مصر و روستا همچوار را تامین می‌کند و دیگری تنها مغازه روستاست و مهجزه به خط تلفن ثابتی است که ارتباطات مخابراتی ساکنان یا احياناً مسافران را برقرار می‌کند (ارتباط با تلفن همراه میسر نیست). کشک تازه و نساییده،

سودوکو Sudoku یک واژه

ترکیبی ژاپنی به معنای عدد‌های بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

افقی

۱- میزان بر هواپیما- رواج دادن ۲- ثابت، بدون حرکت- چهار گوش- مصیبت ۳- قلعه‌ای مشهور بین قزوین و گیلان به معنی آشپیان عقاب- رهرو- هرگونه رنج روحی یا جسمی ۴- بیسزاری- پسر یا پدرسزگ- کتاب مقدس هندوها ۵- فرار حیوان- از مهم‌ترین رنگ‌های قالی ایرانی- لوه‌لوه ۶- اندام پرواز- سهم هر فرد در سال- هادی الکتریسیته ۷- پسر گودرز- اسفنج مصنوعی- صورتی از کلمه هست ۸- غذای بسته‌بندی‌شده- خودکامه ۹- جلمرد- گذشتن نماز از وقت انجام- ترمز کشتی ۱۰- روشایی کم- خبرگزاری دانشجویان ایران- توپ چوگان ۱۱- از مقاطع تحصیلی- قابله- علامت مفعول بی‌واسطه ۱۲- امارت عالی- سازمان فضانوردی آمریکا- دوشین ۱۳- هدیه دادن- نژاد، دودمان- ضربه‌ای در بدمینتون ۱۴- حیوان نجیب- رودی در خراسان شمالی- نوعی میمون ۱۵- ستوده- نخستین پایتخت ایران قدیم در عهد هخامنشیان.

حل جدول شماره ۱۰۷۷

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳
۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳
۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱